

WIJ KIEZEN VOOR EENHEID EN HET JOODSE VOLK

Tijdens de ontmoetingsdag van *Wij kiezen voor eenheid*, 6 oktober 2012 op het Malieveld in Den Haag - met drieduizend christenen uit allerlei kerken -, werd nadrukkelijk aandacht besteed aan de breuk tussen Jood en niet-Jood binnen het lichaam van Christus.

In het ochtendprogramma stond verootmoediging centraal. Vergeving werd gevraagd voor zonden bij grote breuken in de geschiedenis van de Kerk.

In vier dia's

De powerpoint 'Breuken in de Kerk in vogelvlucht', die werd getoond, begon met deze vier dia's:

1.
God openbaarde zich in de geschiedenis van het Joodse volk.

2.

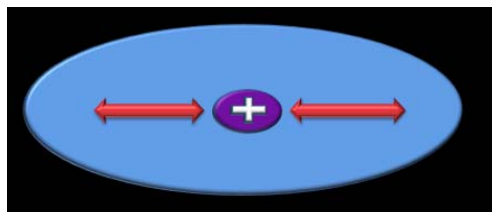
Joden die Jezus herkenden als hun Messias werden in Hem een gemeenschap, het Lichaam van Christus.

3.

Bekeerlingen uit andere volken werden toegelaten tot die gemeenschap. Ze werden als wilde loten geënt op de edele olijfboom Israël.

4.

Gelovigen uit de volken kregen de overhand. Er kwam een scheur tussen Jood en niet-Jood.

Na het overzicht van breuken stond op een dia: 'Wat is ons gezamenlijke getuigenis tegenover de wereld?'

De negatieve gevolgen van al die breuken en strijd werken vandaag nog door.'

Schuld beleden

Bij het onderdeel 'Schuld ten opzichte van het Joodse volk' spraken Ds. Edjan Westerman (PKN) en pater Leo van der Klaauw a.a. (RKK).

Ds. E. Westerman: 'Het kan als een schok komen – als je kijkt naar de foto

van deze Joodse man – om je te realiseren dat ook Jezus Jood is.

Dat een denkbeeldige foto van Hem vandaag ook *zijn* gedenkkwasten en gebedsmantel en -riemen zou kunnen laten zien.

Het kan een schok zijn te beseffen dat zijn Jood-zijn blijvend was en is – en niet weggeknipt kan worden.

Want dat is in de geschiedenis van de kerk nu juist wel gedaan.

Blind voor Gods eeuwige bedoelingen met zijn volk Israël en voor het Jood-zijn van Jezus, de hemelse hogepriester, hebben we vele eeuwen lang Hem losgezien van Israël.

We hebben Hem a.h.w. weggeknipt uit de foto waarop Hij staat te midden van zijn volk – Israël – in het midden van de wereld.

En we hebben Hem en zijn evangelie gemaakt tot een bedreiging voor de Joden.

Want wat doe je immers met de resten van een verknijpte foto!? Die gooi je weg!

Zo hebben wij – christenen – Israël letterlijk afgedankt en waardeloos geacht.

Onze blindheid, afkeer en veelzijdige haat
waren als de messen van een
papierversnipperaar.

Maar ook wat we overhielden: het beeld van de
Messias, was bij ons niet veilig.

Blind voor zijn vleeswording in Israël hebben
we Hem beroofd van zijn gebedsmantel, van
zijn Jood-zijn.

Ook die delen van de foto van de Messias
hebben wij weggedaan.

Wij wensten onze eigen collage van Gods heil
te maken.

En na het wegnippen van Israël en het ont-
Jood-sen van onze Heer hebben we ook
de Joodse volgelingen van Jezus – geen plaats
meer gelaten.

Ook hen 'knipten' we weg.

We dwongen Joden die Hem als de Messias
hadden herkend zich aan te passen aan ons –
gelovigen uit de volken, heidenen.

In elk opzicht knipten wij de familiefoto van
de Messias op maat voor ons eigen lijstje.

En daardoor toonden wij christenen uit de
volken precies die hoogmoed, waarvoor Paulus
ons in Romeinen 11 waarschuwde.

Wij, gelovigen uit de volken – als wilde loten
geënt op de edele olijf – verhieven ons in
hoogmoed tegen de God van Israël, tegen zijn
volk Israël, tegen de Messias en tegen de
Jezus-als-Messias-belijdende Joden.

Wij hebben door dit alles een scheur getrokken
in het hart van God.

Wij hebben de eeuwige liefde van God voor
zijn volk Israël getracht weg te snijden.

Wij hebben ook een scheur getrokken in het
Lichaam van de Messias door zijn Joodse
volgelingen geen plaats te geven.

Laten wij ons bekeren opdat wij vergeving
ontvangen en God beter leren kennen als de
God van Israël en onze Heer Jezus als de
Koning der Joden.

Laten wij ons bekeren en verootmoedigen
onder onze peilloze schuld tegenover heel
Israël en Gods volk zegenen.

Laten wij ons bekeren opdat ook die allereerste
breuk in het Lichaam van de Messias geheel
moge worden en Joodse gelovigen in Hem
opnieuw hun plaats kunnen innemen.'

Gebed

*Pater Leo van der Klaauw sprak hierna het
volgende gebed in verband met fouten
tegenover het Joodse volk:*

'Hemelse Vader, wij danken U voor uw plan
van liefde voor alle mensen.

In uw wijsheid hebt U een verbond gesloten
met Abraham en zijn nakomelingen.

Op de berg Sinaï hebt U dat verbond met het
Joodse volk bekrachtigd,

Uit hen werd Jesjoea geboren, Jezus van
Nazareth, de verwachte Messias.

En zijn evangelie werd door de apostelen, 12
joodse mannen, aan alle volken verkondigd.

We zijn dankbaar dat ook wij, geroepen vanuit
de volken,

mede-erfgenamen mochten worden van de
beloften,

als takken geënt op de oude olijfboom.

Maar we schamen ons dat wij de oorsprong
vergeten hebben:

uw eerste uitverkiezing en het eeuwigdurend
verbond met het Joodse volk.

Toen wij als niet-joden de meerderheid gingen
uitmaken in de Kerk,

toen hebben wij de Joden buitengesloten als zij
niet hun eigen traditie zouden afzweren.

De sabbat als rustdag, hun besnijdenis, hun
spijswetten: zij moesten alles loslaten.

Zo zouden zij ook niet kunnen aansluiten bij
het Loofhutfest,

dat juist vandaag in de joodse gemeenschap
gevierd wordt.

En de Joden die zich niet lieten dopen hebben
we verwezen naar de rand van de samenleving.

We hebben ieder van hen bestempeld als mede
schuldig aan de dood van Jezus.

Ze moesten leven in getto's en werden
uitgesloten van veel beroepen in de
samenleving.

Vaak werden zij het slachtoffer van onrechtvaardige beschuldigingen, waardoor hun eigendommen werden afgenomen en zelfs velen werden gedood.

Zelfs hoogstaande leden van de Kerk, die later als heiligen werden vereerd, hebben zich laatdunkend uitgelaten over Joden die hun traditie trouw bleven. En ook bij vurige kerkvernieuwers en hervormers was vaak weinig begrip voor hen.

Kruisvaarders op weg naar het Heilig Land meenden onderweg te kunnen afrekenen met Joodse gemeenschappen.

In Spanje en Portugal is de inquisitie op het eind van 15de eeuw streng opgetreden. Joden moesten het land verlaten ofwel zich laten dopen. En na hun afgedwongen doopsel was het voor hen levensgevaarlijk om nog oude joodse gebruiken te onderhouden.

In het geloofsonderricht van vele kerken werd jarenlang verkondigd dat de christelijke kerk de drager was geworden van alle goddelijke beloften. Het joodse volk zou niet langer uitverkoren zijn en werd veracht als minderwaardig. Er werd een atmosfeer geschapen waarvan kwaadwilligen gretig gebruik maakten. Na vele kleinere vervolgingen kon dit uitmonden in de verschrikkelijke Shoa of Holocaust onder Adolf Hitler.

Hemelse Vader, vergeef ons al deze fouten, zodat er ruimte komt voor een nieuwe toekomst, waarin iedereen de eigen plaats kan vinden die U bedoeld hebt. Door Christus, uw Zoon, onze Heer.'

Gezamenlijk gebed

Hierop volgde dit gezamenlijke gebed door alle aanwezigen:

God, onze Vader,
wij belijden de schuld
die wij eeuwenlang op ons hebben geladen.
Wij hebben het Joodse volk vaak geminacht in

gedachten, woorden en daden.
Wij smeken U om ontferming
nu wij tot de erkenning zijn gekomen
dat wij als Kerk
niet in de plaats zijn gekomen van Israël.
Leidt ons naar een volledige herontdekking
van onze joodse wortels.
Dat vragen wij U in Jezus Naam.
Heer ontferm U

Gebed voor de Messiasbelijdende Joden

In het middagprogramma werd gebeden voor verschillende groepen. Als laatste bad pater Leo van der Klaauw voor de Messiasbelijdende Joden, waarvan er ook enkele aanwezig bleken te zijn:

Heer, onze God, wij danken U voor onze zusters en broeders uit het volk van het eerste Verbond, die tot de kennis en aanvaarding zijn gekomen van uw Zoon als de beloofde Messias. Zij vormden het begin van de gemeenschap van christenen, maar vele eeuwen waren zij gering in aantal en ongezien. Wij danken U dat U in onze dagen zichtbaar en tastbaar vele Joden roept binnen tot kennis van uw Zoon. U weet hoe deze Messiasbelijdende Joden het moeilijk hebben om hun plaats te vinden. Om hun geloof in Jezus worden zij afgewezen door hun bloedverwanten en in de kerken is vaak weinig begrip en respect voor hun Joodse traditie en gebruiken. En toch is hun inbreng belangrijk om uw woord beter te verstaan en uw heilsplan beter te leren kennen. Wij bidden U: wees hun nabij op hun zoektocht om uw stem te verstaan. Verheerlijk onder hen uw heilige Naam. Laat er in de kerken meer begrip komen voor leden met een Joodse achtergrond. En laat ook de zelfstandige Messiasbelijdende gemeenten erkend worden als behorend bij de grote gemeenschap van het Lichaam van Christus. Help ons ook om met hen te zoeken naar de eenheid die U gewild hebt, opdat de wereld mag geloven in de Redder die U hebt gezonden.

Dan kunnen wij samen uitzien naar de dag waarop alles voltooid wordt bij de tweede komst van uw Zoon.
Dat vragen wij U in Jezus' Naam.

9-dagengebed

Voorafgaand aan de bijeenkomst van 6 oktober kregen alle deelnemers die zich via www.wijkiezenvooreenheid.nl hadden aangemeld, een '9-dagengebed Wij kiezen voor eenheid' (staat op die site). Daarin staat als meditatie en gebed voor dag 2 deze tekst van ds. Thijs Geuze:

Dag 2 'bescheidenheid tegenover Israël' Thijs Geuze

Tekst: Romeinen 11:16-18

Als de wortel aan God is gewijd, zijn de takken het ook. En als nu sommige takken van de edele olijfboom zijn afgebroken en u, loten van een wilde olijfboom, tussen de overgebleven takken bent geënt en mag delen in de vruchtbaarheid van de wortel, dan moet u zich niet boven de takken verheffen. Als u dat doet, moet u goed bedenken dat niet u de wortel draagt, maar de wortel u.

Overdenking

In Romeinen 9 -11 worstelt Paulus met het probleem van Israël, zijn eigen volk. Waarom heeft zo'n groot deel van het Joodse volk de gekomen Messias Jezus niet aanvaard? Paulus heeft het over de wortel en de takken van de edele olijfboom Israël. Die wortel bestaat in de gelovige aartsvaders Abraham,

Izak en Jacob. Aan hen heeft God Zijn verbond en beloften gegeven.

Als die wortel aan God gewijd is, dan zijn de takken uit de wortel – hun nageslacht - ook aan Hem gewijd.

Maar wat is er nu gebeurd? Sommige takken zijn afgebroken: Paulus doelt op die Joden die zichzelf door ongeloof hebben buitengesloten. Maar heidenen – loten van een wilde olijfboom – zijn tussen de overgebleven takken – Joden die in Jezus geloven – ingeënt. Zij delen in de vruchtbaarheid van de wortel. Wat een wonder van genade! Zij waren ver weg van de ware God,

maar in de Messias Jezus zijn ze dichtbij gekomen.

Wanneer je zo begenadigd bent, dan is er geen enkele reden om je boven Joodse medegelovigen te verheffen. Laten we steeds beseffen, dat God met Israël is begonnen én dat wij, gelovigen uit de volkeren, erbij zijn gekomen. Daarom alle reden voor verwondering, verootmoediging en aanbidding. God alleen alle eer en dank!

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, wij danken U voor Uw weg met Israël en de volkeren; voor de vervulling van Uw beloften aan hen. Vergeef onze hoogmoed tegenover Uw volk. Leer ons nederig voor Uw aangezicht te leven met alle mensen, in het bijzonder met Uw volk. Om Jezus' wil. Amen.

Bron: www.wijkiezenvooreenheid.nl >> zie artikelen

Meer van pater Leo van der Klaauw en ds. Edjan Westerman over dit onderwerp op www.stucom.nl:

0176 **Lesbrief christenen en joden (1): van scheuring tot holocaust / pater L. van der Klaauw a.a., 1998** De scheuring tussen joden en joden-christenen, ontstaan van de 'vervangingstheorie', ontwikkeling van het anti-judaïsme

0177 **Lesbrief christenen en joden (2): de oudere broeder teruggevonden / pater L. van der Klaauw a.a., 1998** Een volk dat niet meer mocht bestaan heeft weer een eigen land. Messiaanse joden, onze joodse wortels, kansen voor eenheid, schuldbekentenis en berouw

0186 **De twee kinderen van de Messias** Oog krijgen voor Messiasbelijdende Joden. Artikel van ds. Edjan Westerman

Pater Leo van der Klaauw en ds. Edjan Westerman zijn lid van de theologische werkgroep van TJCI (www.tjci.nl).

Dit is document 0362 op www.stucom.nl